

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Instructio practica ...

Continens Armamentarium Seu Panoplima Spiritualem - Id est, Varia arma
& media ad omnis generis tentationes fortiter sustinendas, & feliciter
superandas, Ad Omnium Quidem Animarum

Lohner, Tobias

Dilingæ, 1688

Tent. V. Circa satisfactionem.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-48377](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-48377)

gis evadere volunt, eò magis se implicant, ita & ipsa, quò magis conscientiam suam per peccatorum repetitionem tranquillare cupit, eò magis illam inquietam & anxiam sit effectura. Unde rectè Taulerus apud Blosum in consol. pusill. sic loquitur: Eorum, qui confessiones recipiunt, potestati & authoritati fides adhibenda est, sicut & Verbis Dominicis, quibus ait: *Quorum remisistis peccata remittuntur eis, & quacunque solveritis super terram, erunt soluta & in cœlis.* In veritate dico, carissimi, ubi quis peccata suarum ritè confessus adhuc remorsum ex iisdem in conscientia patitur, multò meliùs fecerit, si hac in parte DEO confitendo, & fidem virtuti confessionis adhibendo, eadem denuo non confiteatur, quàm si iteret confessionem; oportet enim divinæ pollicitationi & ipsi DEO confidere. Quod dum facit homo, habet illum veracem, credens haud dubiè servaturum, quod ei in absoluteione promisit.

§. V.

Tentatio V. circa satisfactionem.

LXXIII. **M**Agdalena olim publica Meretrix, sed postea seriò conversa, memor tantorumque peccatorum à se commissorum, imò & alienorum, quorum se per allicientiam & cooperationem participem fecit, perpetuò timet, ne defectu competentis satisfactionis jacturam æternæ beatitudinis pati cogatur, ideòque hanc suam tentationem & anxietatem Confessario suo aperit. Quæritur, quæ arma ei suppeditare debeat Confessarius ad hanc tentationem vincendam?

Respon-

Responsio.

LXXIV. Inprimis illi magnitudinem divinæ misericordiae tum aptis ex S. Scriptura sententijs (quae esse v. g. possunt: *universa via Domini misericordia & veritas.* ps. 24. *Et: Parcis omnibus, quoniam sunt, Domine, qui amas animas.* Sap. 11. *Et: Lavamini, Mundi estote, auferte malum cogitationum vestrarum ab oculis meis, quiescite agere perverse, diligite te benefacere.* *Et venite, & arguite me, dicit Dominus: si fuerint peccata vestra ut coccinum, quasi dealbabitur: et si fuerint rubra quasi vermiculus, sicut luna alba erunt.* Isaia 1. *Et iterum: Si impius egerit poenitentiam ab omnibus peccatis suis, quae operatus est, & custodierit omnia praecepta mea, vitam vivet, & non morietur. Omnium iniquitatum ejus, quae operatus est, non recordabor.* Ezech. c. 18.) tum exemplis illustribus S. Mariae Magdalenae (quae triginta annis quotidie septies in caelum rapta angelicam aurem dire Musicam meruit, & per hoc tempus ultra caelum vices à Christo visitata est) Latronis boni, S. Petri, S. Augustini, S. Pelagiae, S. Mariae Aegyptiacae & aliorum: tum consolatorijs Ascetarum dictis demonstrat, inter quae meritò notandum est, quod S. Henricus Suso apud Blosium in consol. pusill. dicit: *DEVS benignissimus tam inexhaustus fons est propitius immensa misericordia ac naturalis bonitatis, ut nulli unquam quamlibet fidelissima Mater proprio Filio quem sub corde suo gestaverit, tam desideranter ac libenter in medijs flammis jacenti manum porrigeret ad iuricem, sicut DEVS homini contrito, etiamsi possibile foret, eum omnia totius mundi peccata, vel millena*

vicibus quotidie perpetrâsse. Ita namque facilè est ti-
 bi (ô DEUS) mille, sicut unum, talenta remittere, &
 infinitis peccatis mortalibus, sicut uni veniam dare.
 Iamè isti (qui serîo conversi sunt) etiam secundùm
 scripturas, multò tibi laudabiliores sunt, quàm si nun-
 quam in peccata collapsi essent, & in tepore viverent, nec
 tantà erga te dilectione ferverent. Nam juxta D. Bernar-
 di sententiam non tam attendis, quid homo fuerit,
 quàm quid pro cordis sui desiderio esse velit. Et ideo
 quisquis de te peccatorum remissionem etiam tot vici-
 bus, quot momenta sunt temporis, negare tentat, magnò
 te prorsus honore spoliare molitur. Non minùs con-
 solatoria sunt sequentia Joannis Tauleri verba ab eo-
 dem Bloisio citata: Quidam Amicus DEI interroga-
 tus, quid facere vellet, si (ut multi peccatores) omni-
 bus diebus vitæ suæ in magnis iniquitatibus vixisset,
 respondit: si omnia, quæ sapiens & discretus confes-
 sor mihi injunxisset, fecissem, peccata, sicut oportet,
 dimissem, nunquam deinceps vellem inde cogita-
 re, nec cor meum eis contaminare, sed tam purè dein-
 de conarer vivere, ut omnium meorum peccatorum
 in me DEUS penitus oblivisceretur. Quando enim
 amplius peccatum nec volumus, nec perpetramus,
 prorsusque ab eo avertimur, tunc & DEUS ipsum
 oblivioni tradit. Si quadraginta annis in peccatis vi-
 xissem, & jam tempus resolutionis meæ instaret, si
 peccata mea purè confessus essem, méque ipsum cum
 perfecto amore ita ex fundo cordis mei saltem unius
 angelicæ salutationis spatio in DEUM recipere & con-
 vertere possem, ut totus ad ipsum conversus, & ab
 omni peccato averfus essem, tunc planè sicut purus
 & innocens homo ex hac luce migrarem. Si verò
 non

non

non nisi unicum peccatum admissem, & in dolore
 contritione ac mœrore hinc exirem; tunc utique fieri
 pœnitens morerer. Præcipuè tamen notandum est
 quod S. Catharina Senensis in quadam Epistola
 verbis scripsit: *Si omnia peccata simul in uno homi-
 ne coacervata essent, non deberent eum impedire, quominus fructum sanguinis Filij DEI in se reciperet, modo
 verò vera fides & spes misericordia DEI in eo remaneret, cum
 peccatum solummodo in mala, perversaque voluntate situm sit,
 homo videns bonam sibi voluntatem cessam esse, debet omni
 confusione Spiritus abjecta perseverare in sanctis operibus
 & exercitijs, ambulare in lumine gratia, quam invenit in se
 absconditam munere DEI, qui voluntatem bonam in se conser-
 vavit, debet diabolo confusionem vel desperationem suggerere
 respondere: si gratia DEI in me non esset, etiam bona voluntas
 non esset, & ego pravas suggestiones sequerer. Jam verò
 confido in Domino meo Christo, qui me semper intuebitur,
 ac saluum faciet propter immensam misericordiam suam.*

LXXV. Secundò pariter ostendat, quàm gratia DEO
 fiducia de bonitate illius ac misericordia concepta, & è
 contrario, quantopere diffidentia & desperatione eidem
 displiceat. Ad priorem partem monstrandam servire illi
 poterit id, quod olim sanctus Gertrudi dixit, teste Blosio c. 11. monil.
*Fiducia illa, inquit, quam homo in me solo collocat, credendo,
 scire, posse, & velle me ipsum juvare, fiducialiter in omnibus,
 cor mihi transfigit, ut non possim non ei gratificari, & manus
 porrigere ob quem ex eo, quod totus à me pendet, sentio.*
 Propositiōe posteriori parte serviet memorabilis illa sententia S. Augustini

gustini, dum c. 22. manuel. ait: *Qui de venia peccatorum desperat, negat DEVM esse misericordem. Magnam injuriam DEO facit, qui de ejus misericordia desperat.*

LXXVII. Tertio jubeat considerare saluberrimam Ludovici Blosij c. 8. Instit. spir. sententiam, dum ait: *Præstat omnino post peccatum admissum mox reverti, quam diu in peccato discutiendo occupari, detinere; neque enim contracta dissimilitudo melius, quam in DEO deponetur. Et iterum in spec. c. 9. Sancti Patres affirmant, eum, qui DEI erga se justitiam perinde ut misericordiam ad æternam ejusdem Domini sui gloriam exosculatur, ac diligit, tam facile peccatorum suorum omnium, & pœnarum illis debitarum plenam veniam obtinere potest, quam facile una aquæ guttula in ardenti fornace consumitur.*

LXXVIII. Quarto suadeat, ut Ascetæ illius imitetur exemplum, cui cum dæmon suggesisset, ipsum damnatum esse, bene est, respondit, cum ergo DEVM velut summum Benefactorem meum in altera vita laudare & amare amplius non possim, in hac saltem pro viribus amabo & laudabo, ut hac ratione pro infinitis beneficijs aliquatenus saltem gratum me ostendam. Quo dicto mox omnis tentatio dæmonis evanuit.

LXXIX. Quinto denique consoletur eam sequentibus Blosij, in Can. vit. spir. c. 4. verbis: *Nostri humilitas, quâ indignitatem propriam agnoscimus, & quâ imperfecta, vilisque esse judicamus ea, quæ recte facimus: nostra item erga DEVM pia fiducia, quâ in Eo speramus, merita vitæ ac passionis ejus extollentes præcellit omnes satisfactionis nostræ labores,*

F

Ne-

Necesse tamen est, ut semper faciamus, quod com-
modè possumus, & recta, quæ agimus, non nobis
sed illi adscribamus, sine quo nihil facere possumus
Et iterum c. 8. spir. Justit. Agnoscat, inquit, quod
vis opera, & quævis gravamina sua minora esse, quæ
ut per illa pro innumeris iniquitatibus suis dignè satisfacere
facere possit. Bona ergo, quæ facit, & adveniens
quæ patitur, ob id faciat, atque patiat, ut DEUM
quem offendit, placet, eique placeat, & amicus
sit: DEI honorem, DEI voluntatem in illis spectet
Cæterùm in satisfactionem pro peccatis suis offerat
DEO merita, labores, opera, dolores, & vulnera
Christi; nam hæc indubitanter valent ad plenè
satisfaciendum pro omnibus peccatis.

§. VI.

Tentatio VI. circa moram ante confessionem.

LXXX. **A** Nastasia Ancilla sæpe tum ob multam
nem Personarum confitentium, tum
moram, quam in confessionali faciunt, per integram
horam aut etiam diutiùs ante Confessionale stare co-
acta, graviter tentatur, atque ad impatientiam com-
moveretur; confitetur proin hoc suum peccatum Con-
fessario, ab eoque, quomodo se contra hanc tenta-
tionem armare deinceps debeat, instrui petit. Quo-
ritur, quomodo hoc facere debeat Confessarius.

Responsio.

LXXXI. Inprimis hortetur, ut S. Francisci Beati
giæ exemplum imitari studeat; qui, cum aliquan-
diu ante januam expectare debuisset, secum ipse pen-
sabat, quoties DEUS hæcenus ad januam con-